

در پیامی خطاب به محسن هاشمی
توصیه آیت الله
موسوی خونی‌نی‌ها به شورا

گروه سیاست: آیت‌الله سیدمحمد موسوی خونی‌نی‌ها در پیامی خطاب به محسن هاشمی ریاستش بر شورای شهر تهران را تبریک گفت. متن پیام تبریک آیت‌الله سیدمحمد موسوی خونی‌نی‌ها خطاب به محسن هاشمی به این شرح است:...

صفحه ۲

یکشنبه ۵ شهریور ۱۳۹۶ • ۵ ذیحجه ۱۴۳۸ • ۲۷ آگوست ۲۰۱۷

جهانگیری در جلسه معارفه وزیر جدید ارشاد:
تغییری در سیاست‌های فرهنگی
دولت ایجاد نمی‌شود

گروه سیاست: معاون اول رئیس‌جمهوری، روز گذشته در مراسم تکریم از سیدرضا صالحی‌امیری، وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی و معارفه سیدعباس صالحی، گفت: «حتما در این دولت صالحی‌امیری مسئولیت مهمی خواهد داشت و از ظرفیت...»

صفحه ۲

سال پانزدهم • شماره ۲۹۴۷ • ۲۰ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

محتسب یا مربی؟

احمد مسجدجامعی . عضو شورای شهر تهران

فرهنگ و مشارکت شهروندی در پیشبرد مدیریت شهر موضوعی است که این روزها بیش از گذشته بر زبان مدیران و برگزیدگان مردم در شوراها می‌رود؛ اداره شهر؛ (به‌ویژه شهرهایی که به آنها کلان‌شهر می‌توان گفت) بدون مشارکت شهروندان و گستردن مفاهیم و معانی فرهنگ شهروندی دشوار است. این سخن گرچه درست است، اما بدون درنظرگرفتن پیش‌نیازهای تکوین‌دهنده آن، ناقص است. فرهنگ شهروندی مفهومی انتزاعی نیست و تابعی از رفتارها، آداب، محیط، باورها، رسوم، سنت‌ها و الگوهای فکری و تربیتی مجموعه‌ای از مردم است که به شکل متنوع و متکثر در یک سکونتگاه دائمی گرد هم جمع می‌شوند و بر اساس قراردا‌های اجتماعی با یکدیگر زندگی می‌کنند. بنابراین چنین مفاهیم پیچیده، بویا و گاه متضادی را نمی‌توان گزاره و مقوله‌ای ثابت و مشخص دانست و انتظار داشت جمعیتی پرشمار واکنشی یکسان در برابر آنها داشته باشد. «فرهنگ و مشارکت شهروندی» سهل و ممتنع است و باید چگونگی بروز و ظهور آن در اداره شهرها، شناخته شود؛ شناختی که حاصل فهم فرایندهای اجتماعی گوناگون است. بر این مبنا شاید بتوان گفت «فرهنگ شهروندی» امری معرفتی است که باید برای فهم آن تلاش کرد. در این مسیر شهروندان و سیاست‌گذاران نقشی اساسی دارند تا در گفت‌وگویی پیوسته با یکدیگر به آن سو گام بردارند و زمینه پذیرش آن را فراهم آورند. توفیق در هر امری به ممارست نیاز دارد؛ چه این امر معرفتی و شناختی باشد و چه اجرایی و عملیاتی. به بیان دیگر موضوع فرهنگ شهروندی پس از شناخت، نیازمند تمرین برای اجرایی‌شدن است؛ به‌عنوان مثال اگر بپذیریم که شهر پاکیزه امری مطلوب است، این مطلوب با نریختن زباله در معابر میسر است. بنابراین اگر هر فرد در معابر زباله نریزد، شهر پاکیزه می‌ماند، اما چگونه نریختن زباله در معابر تبدیل به فرهنگ می‌شود؟ پاسخ این است: تمرین و سپس «عادت» و پیش‌نیاز آن رفاه نسبی همگانی است. در ملاک‌های ارزیابی توفیق شهرداری‌ها دیگر چندان حجم فراوان زباله‌های جمع‌آوری‌شده در روز یا تعداد دفعات جمع‌آوری و رفت‌و‌رو ب شهری ملاک نیست، بلکه بیش از آن روبه و روالی قابل پذیرش است که به کاهش تولید زباله و تفکیک از مبدا و متعهدشدن مردم به رعایت پاکیزگی محیط بینجامد. این موضوع در امور روزمره نیز مصداق دارد. در نظر بگیریم برای شهروندانی که عادت نکرده‌اند زباله را تفکیک کنند، چنانچه شرایط این کار فراهم آید و این رفتارها تشویق شوند، رفته‌رفته این کار به عادت و نه نهایت «فرهنگ» تبدیل خواهد شد. همین‌گونه است سایر هنجارها و امور مرتبط با زندگی اجتماعی. حرکت به‌سوی این آموزش‌ها، یک‌باره میسر نیست، بلکه به تعبیر آن حکمت مشهور، «اندکی‌که آن را ادامه دهی امیدوارکننده‌تر است از زیادی که خسته‌کننده باشد». بنابراین اگر شرایطی فراهم آید تا هر شهروندی از هنجارهای شهری آگاه شود و این آگاهی را به رفتار پیوسته تبدیل کند، فرهنگ شهروندی شکل می‌گیرد و برآمدن آن به معنای حل بسیاری از معضلات و آسیب‌های اجتماعی با کمترین هزینه ممکن خواهد بود، اما این تنها فردردر شهروندان نیستند که باید در این وادی تلاش کنند؛ قانون‌گذاران و کارگزاران حاکمیت محلی و ملی نیز در این کار سهم دارند و باید سهم خود را ادا کنند. به‌طورکلی و بر اساس رویه‌ای رایج، دیوان‌سالاران به وضع و اجرای چارچوب‌های قضی و مهار اجتماعی گرایش بیشتری دارند و این آغاز دشواری است.

ادامه در صفحه ۴

مقام معظم رهبری:

تحمل شنیدن صدای مخالف را داشته باشید

صفحه ۳

یادداشت

حال ناخوش صنعت داروسازی

هم صدایی به اعتراض بلند می‌شود، برخی که منافع خود را در خطر می‌بینند، فریاد واسفا سر می‌دهند که چرا حرمت داروسازی را می‌شکنید و باید اتحاد داشت و موضوع باید در داخل خانواده حل‌وفصل شود! اما در مقام عمل، همچنان به رویه خود ادامه می‌دهند. پنجم شهریور، روز داروساز و داروسازی نام‌گذاری شده است و در این راستا نیز همواره نشریات گوناگون، صداوسیما و شبکه‌های مجازی چندروزی را مانند سایر موضوعات سلامت‌محوری که روزی عادت کرده‌ایم از طریق رسانه‌های متنوع درباره ارج و قرب آن مناسبت خاص یا پیرامون مسائل و معضلات مبتلا به موضوع اصلی آن روز، مطالبی را به صورت تکرار مکررات همیشگی و گاه در قالبی تازه بخوانیم، بشنویم یا ببینیم. در بیشتر مواقع نیز این‌گونه مطالب از سوی رؤسای وقت ادارات، تشکل‌ها، انجمن‌ها و مسئولان فعلی یا قبلی سازمان‌هایی به نگارش درمی‌آیند که خود به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در پدیدآمدن، حفظ یا تشدید شرایط موجود، دخیل بوده یا هستند؛ حال چه با مشارکت در تنظیم، تصویب و نحوه اجرای قوانین مغشوش و غیرقابل‌انکا و چه با نظارت ناقص، غیرمسئولانه و جهت‌دار که از سر کم‌اطلاعی و بی‌تجربگی حاصل می‌شوند یا با استفاده از موقعیت موقت خود، در راستای کسب منافع شخصی یا گروهی صورت می‌گیرند. بنابراین باید قریب به اتفاق این‌گونه قلم‌فرسایی‌ها و برنامه‌های سطحی و گزارشی را در هر برهه‌ای فقط به عنوان محور و ابزاری برای تخطئه دیگران یا تبرئه خویشتن در نظر گرفت؛ نه از سر دلسوزی و چاره‌اندیشی که اگر چنین بود، وضع صنعت داروسازی هم این‌گونه نبود. هروقت

در روزهای مختلف سال که هرکدام به واسطه مناسبت خاصی نام‌گذاری شده‌اند، مانند روز پرستار، ماما، بهداشت، اهدای عضو، دندان‌پزشکی، داروسازی و دیگر موارد مرتبط با زنجیره تامین سلامت مردم، عادت کرده‌ایم از طریق رسانه‌های متنوع درباره ارج و قرب آن مناسبت خاص یا پیرامون مسائل و معضلات مبتلا به موضوع اصلی آن روز، مطالبی را به صورت تکرار مکررات همیشگی و گاه در قالبی تازه بخوانیم، بشنویم یا ببینیم. در بیشتر مواقع نیز این‌گونه مطالب از سوی رؤسای وقت ادارات، تشکل‌ها، انجمن‌ها و مسئولان فعلی یا قبلی سازمان‌هایی به نگارش درمی‌آیند که خود به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در پدیدآمدن، حفظ یا تشدید شرایط موجود، دخیل بوده یا هستند؛ حال چه با مشارکت در تنظیم، تصویب و نحوه اجرای قوانین مغشوش و غیرقابل‌انکا و چه با نظارت ناقص، غیرمسئولانه و جهت‌دار که از سر کم‌اطلاعی و بی‌تجربگی حاصل می‌شوند یا با استفاده از موقعیت موقت خود، در راستای کسب منافع شخصی یا گروهی صورت می‌گیرند. بنابراین باید قریب به اتفاق این‌گونه قلم‌فرسایی‌ها و برنامه‌های سطحی و گزارشی را در هر برهه‌ای فقط به عنوان محور و ابزاری برای تخطئه دیگران یا تبرئه خویشتن در نظر گرفت؛ نه از سر دلسوزی و چاره‌اندیشی که اگر چنین بود، وضع صنعت داروسازی هم این‌گونه نبود. هروقت

ادامه در صفحه ۴

در دیدار رئیس شورای شهر با وزیر کشور رخ داد

توصیه وزیر به
محسن هاشمی

برای شهرداری سرپرست بگذارید

گروه جامعه، معصومه اصغری: شنیده‌های تأییدشده می‌گویند حکم محمدعلی نجفی، شهردار جدید تهران توسط وزیر کشور امضا شده و او که از دیروز کارش را شروع کرده، می‌تواند در دفتر کار خود حاضر شود و با پشت‌گرمی شورایی با رأی بالای مردمی دوره‌ای متفاوت را شروع کند. در همین حال شنیده‌های جسته و گریخته دیگر که اعضای

شورا تمایلی به اظهارنظر رسمی درباره آن ندارند، حکایت از چیز دیگری دارد. حکایتی که می‌گوید تأیید حکم شهردارشدن نجفی با موانعی مواجه است. هرچند اعضای شورا همه تلاششان را کردند که برای شهرداری تهران سرپرست انتخاب نکنند تا شهردار منتخب در کمترین زمان ممکن سکان مدیریت شهر را به دست بگیرد.

گفت‌وگو با محسن میردامادی:
نمایندگان نباید
بدعهدی کنند

صفحه ۱۹

یادداشت

«بحران آب» اصلاح طلب و اصولگرا نمی‌شناسد

در نظر گرفته نشده، بنابراین شاهد مشکلات فعلی در استان‌های مختلف کشور در حوزه زیست‌محیطی هستیم. فرزندان ما دهه‌های آینده نمی‌گویند چرا به بیطرف اصلاح‌طلب رأی دادید یا ندادید. آنها مقصر سیاست‌گذاری‌های غلط و عوارض و بحران‌های ناشی از آن که زندگی‌شان را فلج خواهد کرد، نخواهند بخشید. ما نباید با تصمیمات نادرست خود برای نسل‌های آینده زندگی مخاطره‌آمیزی که در تأمین حداقلی نیازهای مبرم خود مثل «آب» نیز دچار مشکل خواهند شد، ایجاد کنیم. آیا منتقدان رأی عدم اعتماد به بیطرف که صرفا با عینک سیاسی این موضوع را تحلیل می‌کنند، صدای مردم خسته و نالان خوزستان از مشکلات بی‌مثالشان از جمله نداشتن بدیهی‌ترین شرط حیات یعنی تنفس سالم را نمی‌شنوند؟ آیا حساسیت بی‌اندازه زاگرس‌نشینان بر سر موضوع انتقال آب و ایجاد کمپین‌های زیست‌محیطی در این زمینه را نمی‌بینند؟ نفس را که از آنها گرفتیم، «آب» را نیز می‌خواهیم بگیریم؟ لازم به ذکر است متأسفانه ریزگردها نه‌تنها به خوزستان که به تمام استان‌های غربی و البته به مرکز ایران؛ اصفهان و تهران هم رسیده و به یک معضل ملی تبدیل شده است. از وجود رودخانه‌های بسیار در آن دیار اما نبود آب شرب! و رؤیای نفس‌کشیدن خوزستان می‌گذرم با این توضیح که انصاف نیاز است تا عینک سیاسی را برداشت و اندکی دوراندیشی داشت و فارغ از فضا‌سازی‌های احساسی به فکر حل بحران‌های موجود و نه بحران‌زایی دوباره باشیم. قرارگرفتن ایران در کمربند خشک و نیمه‌خشک جهان و تشدید گرما درست است...

ادامه در صفحه ۲

علی ساری
نابینده اهواز و
عضو فراکسیون امید

پس از رأی اعتماد نمایندگان ملت به کابینه و متعاقب آن رأی‌نیاوردن حبیب‌الله بیطرف، وزیر پیشنهادهای نیرو، موجی از انتقادات و تحلیل‌ها در این باب منتشر شد. نگارنده پیش از این، اراده تقریر این یادداشت را داشتم اما بهتر دانستم کمی از فضای احساسی روزهای پس از رأی عدم اعتماد به ایشان عبور کنیم. اما جدی‌ترین استدلال منتقدان به نمایندگان فراکسیون امید مجلس که رأی عدم اعتماد دادند، اصلاح‌طلب‌بودن و مدیریت پاک بیطرف در دولت اصلاحات بود. حال سؤال اساسی این است: همین دو معیار در زمانه‌ای که مشکلات مردم در حوزه‌های مختلف زندگی‌شان فراتر از چالش‌های سیاسی روزمره است و بحران «آب» می‌رود تا مناقشه منطقه‌ای راه بیندازد، برای اعتماد به شخصی برای تصدی امورات مهم وزارت نیرو کافی خواهد بود؟ وزارتی که متولی سیاست‌گذاری در حوزه‌های آب و برق است و کیست که نداند «آب» به بزرگ‌ترین چالش سال‌های آینده نه‌تنها ایران بلکه جهان تبدیل خواهد شد. آیا نمی‌دانیم مشکلات و کم‌آبی زاینده‌رود نتیجه عدم شناخت دقیق مسائل زیست‌محیطی و متعاقب آن، سیاست‌گذاری‌های غلط دهه‌های پیش در حوزه آب است؟ قدر مسلم با توجه به اینکه آن سیاست‌ها به صورت موضعی اتخاذ شده است، عوارض بلندمدت و جبران‌ناپذیر آن

تیتراها

بدنه وزارت‌خانه ۲ هفته مانده به پایان وزارت
چیت چیان، به او پشت کرد

وزیر را دور زدند

صفحه ۴

درخواست اعضای فراکسیون امید از آقای رئیس
بی‌تعهدها باید به مردم
معرفی شوند

صفحه ۲

یزدانی، مردی برای
شکستن طلسم‌های
کشتی ایران

صفحه ۱۸

روایت خسرو دانشجو از
روابطش با احمدی‌نژاد

صفحه ۶

حرف اول

با تحریمی‌ها همسو نشویم

محمدعلی عسگری

این روزها با معرفی کابینه جدید روحانی و حرف‌وحديث‌هایی که درباره آن به وجود آمد، نوعی سرخوردگی بین برخی علاقه‌مندان به سیاست بروز کرده است. دراین‌میان کسانی که طرفدار تحریم انتخابات بودند، تیغ تیز انتقاد برکشیده و همه فعالان سیاسی را هدف قرار می‌دهند؛ فعالانی که با تلاش صادقانه خواستار مشارکت حداکثری در انتخابات اخیر شوراها و ریاست‌جمهوری بودند. حرف روشن آنها این است که «ما» از قبل می‌دانستیم روحانی به وعده‌هایش عمل نمی‌کند و بیشتر شعارهایش تبلیغاتی است و هدفش جمع‌کردن رأی برای پیروزی خود در این مرحله است. آنها از این هم پا را فراتر گذاشته و می‌گویند اساسا جریان اصلاح‌طلبی در ایران جریان معیوب و وابسته است و در مجموع اگر عملکردی هم داشته باشد، در راستای تحکیم وضع موجود بوده و دغدغه‌ای برای مطالبات عمیق اجتماعی مردم از جمله عدالت و آزادی‌های اساسی ندارد. به گفته آنها سران جریان اصلاح‌طلبی، رانده‌شدگان هستند و بنابراین اگر دوباره موقعیتی به دست آورده و به مناصب رسمی بازگردند، تمام تلاش‌شان در درجه اول پرکردن جیب‌های خود و سپس اقوام‌شان است و درنهایت اگر فرصتی با امکانی داشتند، ناپرهیزی کرده، نکاتی انتقادی بیان می‌کنند و می‌گویند ببینید هم‌اکنون یکی از اصلی‌ترین مطالبه‌های فعالان سیاسی وجه‌المصالحه قرار گرفته است.

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

هنرمند گران قدر و فرهیخته
جناب آقای دکتر بهروز غریب‌پور

مصیبت درگذشت مادر گرامیتان را به شما، برادران هنرمندان و سایر اعضای خانواده تسلیت می‌گوییم و برای آن عزیز، طلب نور و رحمت داریم. ما را در غم خود شریک بدانید.

روزنامه شرق

خبر به وقت شرق

به

تلگرام شرق
پیوندید

@sharghdaily